නාම පදයක උක්ත අනුක්ත භේදය

පුරුෂය	ඒකවචන		බහුවචන	
	උක්ත පද	අනුක්ත පද	උක්ත පද	අනුක්ත පද
උත්තම පුරුෂ	9 9		අපි	
මධාාම පුරුෂ	තෝ නුඹ යුෂ්මතා		තොපි නුඹලා යුෂ්මත්හු	
පුථම පුරුෂ	ඇය/ඇ/ඕ තොමෝ		ඔවුනු	
	ඔහු/ හේ/ හෙතෙම			
	මිනිසා		මිනිස්සු	
	මිනිසෙක්			
	මව		මව්වරු	
	මවක්			
	ଉ ଷ		ගංගා	
	ගහක්		ගංගාවෝ	
	ී තිය		රීති	
	රීතියක්		ී තීහු	

උක්ත ආඛානත විශේෂ නීති රීති

1. උක්තය අයත් පුරුෂයෙන් ම ආඛාාතය තැබිය යුතු ය. උක්තය ඒක වචන නම් ආඛාාතය ඒක වචනයෙන් ද උක්තය බහු වචන නම් ආඛාාතය බහු වචනයෙන් ද තැබිය යුතු ය.

පුරුෂය	ඒක වචන		බහු වචන			
	උක්ත කර්තෘ	වර්තමාන කාල ආඛාහනය	අතීත කාල ආඛාහාතය	උක්ත කර්තෘ	වර්තමාන කාල ආඛාහාතය	අතීත කාල ආඛාහාතය
උත්තම පුරුෂ	ම ම	වැටෙමි	වැටුණෙමි			
මධාාම පුරුෂ						
පුථම පුරුෂ						

	ගස සුළහට වැටෙයි. ගස් සුළහට තරු	තැන තැන පියුම්	බොහෝ ගොඩනැගිලි කැඩී පොකුණු හරය			
3.	අපුාණවාවී උක්තයන්ට 'ඕ', 'හු' යන පුාණවාවි පුතාঃයන් එක් වූ විට ආඛාෘාතය බහු වචනයෙන් තැබිය යුතු ය.					
ගං තා	ක්ෂයෝ හාවෝ ගලා රකාවෝ ෝහු සුළහට		රය සුන්දර ෝ කලට වෙනස්			
තර ලෙස මුව	'රැළ, කැළ, පෙළ, මුළ, ගණ, පිරිස, උක්තයක් සමග යෙදුණු විට ආඛාහතය රුණ කැළ බෙළ මුළ යුද්ධයට ට රංචුව මම පද අ පුාණවාචි උක්තයක් සමග යෙදුළ	බහු වචනලයන් ත				
තර	ජ පෙළ රු කැළ ජ් පෙළ ඉදිරී					
5. කෙනෙක්,අයෙක්, සමහරෙක්, ඇතමෙක්, කවුරු, අය, ආදී නිතා බහු වචන උක්තය හා යෙදුණු විට ආඛාාතය බහු වචනයෙන් තැබිය යුතු ය.						
©%	මහරෙක් ඉතා උනන්දුවෙන් ඉගෙන නෙක් ගී යෙක් සුරා මතින්		කවුරු මට පිහිට? සමහරෙක් පංති වර්ජනය			
6. ඇතැම් නිතා බහු වචන ඒකාර්ථයක් පළ කිරීමට යෙදෙන අවස්ථාවල දී ආඛාාතය ඒක වචනයෙන් තැබිය යුතු වේ.						
නී. 7. විදු අස ළම	ත් කෙනෙක් පංතිය පිරිසිදු	 ල්පාර්ථයේ නිපාත සෙන්න ම කර්තෘ ප හාගී කරමු.				
8.	සමුච්චයාර්ථයෙහි යෙදෙන 'ද' නිපාතය	ා යෙදෙන විට පො	දු උක්තයට අනුව ආඛාෳාතය තැබිය යුතු ය.			
ළ ගා	වීමා ද මම ද පන්සල් මයි ද ගුරුවරු ද උත්සවයට සහභාගි යකයෝ ද ගායිකාවෝ ද ගී ග් ද වැල් ද පරිසරයේ සුන්දරත්වය වැඩි					
9.	උක්තයෙන් විස්තර වන දෙය නැවතස ස්වභාවයෙන් තැබේ. එසේ ද්විත්ව උක්		යෙදෙන පද ද ද්විත්ව උක්ත රීතිය යටතේ උක්ත වස්ථා කිහිපයකි.			

• ව ධාතුවෙන් නිර්මාණය වන ආඛාහනයකින් අවසන් වන වාකායක දී. අපි ශී ලාංකිකයෝ වෙමු.

2. උක්තය අපුාණවාචී නම් ඒක වචන බහු වචන හේදය නොසලකා ආඛානතය ඒක වචනයෙන් ම තැබිය යුතු ය.

බුද්ධදාස <u>රජතුමා</u> දක්ෂ වෛදාාවරයෙක්/ වෛදාාවරයෙකු විය. <u>ඔහු</u> විනීත රියදුරෙක්/ රියදුරෙකු විය.

• ය හෝ යි ලෙස අවසන් වන වාකායක දී.

ඔහු ගායකයෙක් ය.

බුද්ධදාස <u>රජනුමා</u> දක්ෂ වෛදාාවරයෙක්/ වෛදාාවරයෙකු ය

අපි ශී ලාංකිකයෝ/ලාංකිකයන් වෙමු.

පුශ්නවාචී ද නිපාතයෙන් අවසන් වන වාකා‍යවල දී.

ඇය දක්ෂ කීඩිකාවක් ද?

අපි ශී ලාංකිකයෝ/ලාංකිකයන් ද?

<u>ඔහු</u> විනීත රියදුරෙක්/ රියදුරෙකුද?

• ශැති සුවතාර්ථයේ යෙදෙන ලු නිපාතයෙන් අවසන් වන වාකාවල දී.

ඔහු අවංක නායකයෙක් ලු.

ඇය දක්ෂ කීඩිකාවක්/කිඩිකාවක ලු.

බුද්ධදාස <u>රජතුමා</u> දක්ෂ වෛදාාවරයෙක්/ වෛදාාවරයෙකු ලු.

ආඛානයකින් තොරව යෙදෙන වාකාවල දී.

අපි සිංහලයෝ.

ඇය දක්ෂ කීඩිකාවක්/කිඩිකාවක.

ඔහු විනීත රියදුරෙක්/ රියදුරෙකු.

10. 'ඇත/ නැත' නිපාතයන්වලින් අවසන් වන වාකාවල ඇත/නැත ට පෙර පූර්ව කිුයා පදයක් හෝ කෘදන්තයක් යෙදී නොමැති නම් එම වාකායේ කර්තෘ උක්ත ස්වභාවයෙන් ද, යෙදී ඇත්නම්, කර්තෘ පදය අනුක්ත ස්වභාවයෙන් ද තැබිය යුතු ය.

පන්තියේ <u>ළමයි</u> ඇත. පන්තියේ <u>ළමයින්</u> <mark>පැමිණ</mark> නැත.

- මා/මම ඒ පොත කියවා ඇත.
- ළමයෙකු/ළමයෙක් කතාවක් පවත්වනු ඇත.
- කුරුල්ලෝ/කුරුල්ලන් කැදලි කරා පියාඹනු ඇත.
- සංචාරකයෝ/සංචාරකයන් සීගිරිය නරඹා නැත.
- කාර්යාලයේ සේවකයින්/සේවකයෝ නැත.
- කිුඩා පිටියේ කීඩකයන්/කීඩකයෝ ඇත.
- සතිපොළේ වෙළෙන්දන් /වෙළෙන්දෝ නැත.
- පාසලේ ගුරුවරු/ගුරුවරුන් ඇත
- 11. ඇයි, කෙසේ ද, කවදා ද, මොනවාද වැනි පුශ්නවාචී යෙදුම් සමග බැදෙන කර්තෘ පදය අනුක්ත රූපයෙන් තැබිය යුතු ය.
 - මිනිස්සු/ මිනිසුන් අවංක නොවන්නේ ඇයි?
 - දක්ෂ ගායිකාවක්/ ගායිකාවක වන්නේ කෙසේ ද?
 - අප/ අපි සමගියෙන් සිටින්නේ කොහොම ද?
 - ඛනපතියෙකු/ඛනපතියෙක් වන්නේ කවදා ද?
- 12. වූ, ව, වී ආදී අතීත කෘදන්ත පදයකට මූලින් යෙදෙන කර්තෘ පද අනුක්ත රූපයෙන් තැබිය යුතු ය.

දක්ෂ කීඩකයෙක්/ කීඩකයෙකු වූ විමල් ජනතා පුසාදයට පත් විය. ලේඛකයෙකු/ලේඛකයෙක් ව සිට මියගිය සෝමපාල මහතා දක්ෂ ගායකයෙක් ද වූයේ ය. අකීකරු දරුවෙක්/ දරුවෙකු වූ දහදාස පසු ව යහපත් ළමයෙක් විය.

13. යුතු ය, මැනවි, යෙහෙකි, වටී යන පදවලින් අවසන් වන වාකායක උක්තය අනුක්තව තැබිය යුතු ය. එහෙත් ආඛාාතය පුරුෂතුයේ වරනැඟී ඇත්නම් කර්තෘ උක්තව තැබිය යුතු ය.

පදිකයන් දකුණෙන් <u>යා යුතු ය.</u>

පදිකයෝ දකුණෙන් <u>යා යුත්තෝ ය.</u>

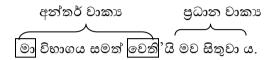
- ක්‍රීඩකයන්/ ක්‍රීඩකයෝ නිතර පුහුණුවීම් කළ යුතු ය.
- දරුවන්/දරුවෝ සෑම විට ම යහපත් වීම වටී.
- අපි/අප වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීම මැනවී.
- ක්‍රීඩකයන්/ ක්‍රීඩකයෝ නිතර පුහුණුවීම් කළ යුත්තෝ ය
- අපි/අප වැඩිහිටියන්ට ගරු කළ යුත්තෙමු.

14. සමග, කැටුව,එක් ව යන පදයන්ට පෙර යෙදෙන කර්තෘ අනුක්ත වේ. දෙමාපියන්/දෙමාපියෝ සමග දරුවෝ පාසල් යති. ගුරුතුමිය දරුවන්/දරුවෝ කැටුව විදාහාගාරයට ගියා ය. පැටවුන්/පැටව එක්ව කිරිල්ලියක් කූඩුවේ සිටියි.

15. වැනි, සදහා, උදෙසා, පිණිස, මෙන්, සේ වැනි උපමාවාචී නිපාතයන්ට පෙර හා පුයෝජා කිුිිියාවේ ලවා යන්නට පෙර යෙදෙන කර්තෘ පද අනුක්ත වේ.

දෙවියන්/දෙවියෝ වැනි මිනිස්සු මෙලොව ඇත. ළමයින්/ළමයි සදහා රචිත පොත් රාශියකි. දියණිය නිළියක/නිළියක් මෙන් සැරසී සිටියා ය. අම්මා මා/මම ලවා මල් කඩවයි. ගුරුතුමා ළමයි/ළමයින් ලවා අකුරු ලියවයි.

16. සංශයාර්ථයක් හෝ වාර්තාවක් හෝ ඉදිරිපත් කරන විට කියැවෙන අන්තර් වාක‍‍යයේ කර්තෘ අනුක්ත විය යුතු අතර ආඛ‍යාතය ප්‍රථම ප්‍රථාෂ බහු වචනයෙන් තැබිය යුතු ය.

සතුරන්/සතුරෝ පහර දෙති'යි රජතුමා බිය විය. දරුවෝ/දරුවන් පාසල් එතී'යි විදුහල්පතිතුමා විශ්වාස කළේ ය. ඇය කීකරු වෙයි/වෙති'යි නැන්දණිය පැවසුවා ය. මා/මම පොරොන්දු ඉටු කරමි/කරති'යි පියා සිතුවේ ය.

17. ඕ,හූ,ආණ,අණි,අණු යන ගෞරවාර්ථ පුතා ඒක වචන පුාණවාචී තාම පද සමග එක්වී සැදෙන කර්තෘ පද යෙදෙන වාකාවල ආඛාාතය බහු වචනයෙන් තැබිය යුතු ය.

පණ්ඩිතයෝ ගැටලු
නා හිමියෝ මධුර ධර්ම දේශනාවක්
බෝසත්හු සියලු සතුන්ට මෛතිු
පියාණෝ දරුවන්ට අවවාද
පුතණුවෝ හොදින් ඉ්ගෙන

18. අසම්භාවාෳ කිුයාවකට පෙර යෙදෙන කර්තෘ අනුක්ත වේ.

ළමයින්/ළමයි ගී <u>කියද්දී</u> ගුරුතුමා පන්තියට ආවේ ය. දදැරියෝ/දැරියන් <u>නටද්දී</u> දෙමාපියෝ අත්පොළසන් දුන් හ. කම්කරුවෙකු/කම්කරුවෙක් <u>ආවොත්</u> නිවස අලුත්වැඩියා කළ හැකිය.

19. අනාගතාර්ථයක් හැඟවෙන කරාවී, බලාවී ආදී ආඛාහතයක් යෙදෙන විට වාකායේ කර්තෘ අනුක්තව තැබිය යුතු ය.

<u>කම්කරුවන්</u> මේ වැඩ හෙට නිම <u>කරාවී.</u> <u>ඇමතිවරුන්</u> කාරක සභා යෝජනාව ස්ථීර <u>කරාවී.</u>